

له سایه‌ی به‌عسدا

بۆ جه‌مالی عه‌لی هانیز

حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن

تۆ هاوڕێیه‌تی هه‌موو که‌سیکت نه‌ده‌کرد، به‌لام که‌ ده‌تکرد، براه‌یه‌تییه‌کت ده‌کرد، مه‌گه‌ر له‌ ئه‌فسانه‌ و داستاندا هه‌بێ. من زۆر له‌وانه‌ی خۆشم ده‌ویستن، شه‌هید بوون، زۆریش له‌وانه‌ی خۆشم ده‌وین هه‌شتا زیندوون، به‌لام نه‌ هیچ کام له‌ شه‌هیدبووه‌کان و نه‌ هیچ کام له‌وانه‌ی هه‌شتا ماون، وه‌ک تۆ له‌سه‌ر شاچلی دلام خاوه‌نی هه‌لانه‌ی هه‌میشه‌یی نه‌بوون و نابن.

که‌س داوا‌ی لێ نه‌کردووم، شتیکت له‌سه‌ر بنووسم، ئه‌گه‌ر توانی‌بام هیچت له‌سه‌ر نه‌نووسم، نه‌مده‌نووسی. هیچ تاوانی منی تیدا نه‌بوو، که‌ تۆ شه‌هید بووی، که‌چی هه‌ست به‌ شه‌رمه‌زاری ده‌که‌م که‌ تۆ نه‌ماویت و من ماوم، که‌ دلی تۆ بۆ گولله‌ بووه‌ نیشانه‌ و دلی من بۆ تیری خه‌م. که‌ ئه‌کره‌می حه‌پسه‌ شه‌هید بوو، شه‌یرێکم بۆ ئه‌ویش نووسی، ئای که‌ ڕووزه‌ردم، ئیوه‌ شه‌هید ده‌بن و منیش ده‌نووسم. شه‌یر پیرۆزه‌ وه‌ک دایک، چی هه‌یه‌ له‌ دایک پیرۆزتر بێت، به‌لام بالای پیرۆزترین شه‌یر ناگاته‌ داوینی شه‌هیدیک.

زۆر جار هه‌والی مه‌رگی که‌سانی وام بیستوو که‌ زۆرم خۆش ویستوون و برواشم کردوو. هیچ باوه‌ر ناکه‌م بێمه‌وه‌ سلێمانی و تۆ نه‌بینم. بێمه‌وه‌ و گۆڕێکم نیشان ده‌ن و بلێن: جه‌مال لیڤه‌دا ڕاکشاهه‌. بێمه‌وه‌ و چاره‌پێم نه‌بی! ڕوا ناکه‌م. تۆ ده‌مریت و من ده‌ژیم. ئای که‌ شه‌رمه‌زارم.

له‌ کوردستانیش ڕۆژانه‌ هه‌والی ناخۆشم ده‌بیست، له‌وێ چونکه‌ له‌ ئامیژی که‌له‌که‌مدا بووم، درمختی بووم، ڕه‌گه‌کانی به‌ خاکی ولاته‌که‌مدا ڕۆ چوو، هه‌وای خاوینی کوردستانم هه‌لده‌مژی، هه‌واله‌ ناخۆشه‌کان ده‌یانیه‌ژاندم، فرمیسکیان پێ هه‌لده‌وه‌راندم، وه‌لی وا به‌ سه‌ختی کاریان لێ نه‌ده‌کردم، وا به‌ خور نه‌یانده‌گریاندم، وا له‌ بناغه‌وه‌ نه‌یانده‌رووخاندم. جه‌مال له‌ویش بوومایه‌، هه‌والی کۆچی ناوه‌ختی تۆ له‌ گریژنه‌وه‌ ده‌ری ده‌هێنم، له‌ ڕه‌گه‌ڕیشه‌وه‌ هه‌لی ده‌کیشام، وه‌لی ۆره‌ی پێ به‌رنه‌ده‌دام، وه‌لی گوندی هه‌وای خاپوور نه‌ده‌کردم، وه‌ک لیڤه‌ کردی.

دووڕیم له‌ کوردستان ئازاریکه‌ شه‌وانه‌ ناخه‌م ده‌خوا. من له‌ ترسی مردن نه‌بوو، هه‌لاتم. له‌وێ گه‌لی جار به‌ پیری مه‌رگه‌وه‌ چووم و چاره‌پێی مردن بووم. له‌ ترسی سووکایه‌تی پێ کردن هه‌لاتم. به‌رگه‌ی هه‌موو شتیکم ده‌گرت، له‌گه‌ڵ هه‌موو دژوارییه‌که‌دا ڕاده‌هاتم، سووکایه‌تی پێ کردن نه‌بێ. نه‌مه‌توانی له‌ سایه‌ی هه‌لومه‌رچیکدا بژیم، ڕۆژانه‌ هه‌ست به‌ مرو‌فایه‌تی پێشیلکراوی خۆم بکه‌م. ده‌متوانی ملی خۆم له‌ په‌ندا ببینم، ده‌متوانی ڕه‌وتی گولله‌ به‌ره‌و ڕووی خۆم ببینم، نه‌مه‌توانی مرو‌فایه‌تی خۆم له‌ ژێر پۆستالدا ببینم. ئه‌وانه‌ی له‌ سایه‌ی به‌عسدا ده‌ژیان، به‌ پله‌ی یه‌که‌م هه‌ستکردن به‌ پێشیلکردنی مرو‌فایه‌تیان ڕاپه‌راندن و ته‌قاندنیه‌وه‌.

به‌عس، چۆن باسی به‌عس بکه‌م؟ بلییم: فاشیست؟ نازیست؟ جه‌للاد؟ دڕنده‌؟ مله‌ور؟ ئه‌و کالایانه‌ کورتن به‌ بالای قووچی به‌عسی. به‌عسی! ته‌نیا ئه‌وانه‌ به‌عسی ده‌ناسن که‌ له‌ زیندانی به‌عسدا ژیاون. ئای له‌و ڕژیمه‌ی ئه‌و خه‌لکه‌ له‌ سایه‌یدا ده‌ژین! یان راستتر له‌ سایه‌یدا ده‌مرن. ڕژیمیکه‌ که‌س نه‌یتوانیوه‌ پێناسه‌ی بکا.

من نازانم کێ تۆی کوشت، به‌لام دلنیام ئه‌وی تۆی کوشت، نه‌یده‌ناسیت، ئه‌گه‌ر تۆی ناسیبا، ده‌ستی تیت نه‌ده‌چوو. یان ئه‌وه‌تا ئه‌وی تۆی کوشت ئینسان نه‌بوو، ئاخ‌ر تۆ هی ئه‌وه‌ نه‌بووی، ئینسان دلی بێت، ئازاریشت بدات، چ جای بته‌کوژی. من نازانم کێ تۆی کوشت، به‌لام بێ گومانم بکوژی تۆ، سه‌ر به‌ هه‌ر نه‌ته‌وه‌ و چین و بیریک بووین، پێش هه‌موو شتی که‌ به‌عسی بووه‌.

من لیڤه‌ ناکوژیم، یان هیچ نه‌بێ به‌و ئاسانییه‌ی هاوڕێکانم له‌ کوردستان ده‌کوژین، ناکوژیم. مرو‌ف له‌ سایه‌ی به‌عسی و به‌عسپه‌ره‌وتاره‌کاندا چۆله‌که‌یه‌کی بالکراوه‌، که‌ی ویستیان، ملی هه‌لده‌کێشن. جه‌مال

